

Het belangrijkste klusje

Linda G. Paulsen

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

'Ik ben in uw midden als iemand Die dient' (Lukas 22:27).

Amelia vond het leuk om bij oma op bezoek te gaan. Ze vond het leuk om met de knuffeldieren te spelen en lekker onder oma's grote zachte deken te kruipen. Maar vandaag ging ze niet spelen. Vandaag zou ze gaan helpen.

Onderweg naar oma's huis praatten Amelia's zussen over welke klusjes ze gingen doen.

Sarah wilde vegeen. Emily wilde zwabberen. Mama vroeg Alyssa om de ramen te zemen.

'En ik dan?' vroeg Amelia. 'Zal ik helpen stof afnemen?'

'Voor jou heb ik een bijzonder klusje', zei mama. 'Jij moet luisteren.'

Amelia wachtte. 'Oké, ik luister. Wat is er dan?'

'Dat is je klusje!' zei mama met een glimlach. 'Gewoon luisteren. Blijf bij oma en luister naar haar. Dat is misschien het belangrijkste klusje dat we vandaag doen.'

Amelia dacht: Hoe kan luisteren nu het belangrijkste zijn? Stof afnemen leek meer op echt werk! Maar Amelia wilde het wel proberen.

Oma was blij ze te zien. Alle anderen gingen aan de slag met hun taak. Amelia ging naast oma op de sofa zitten. Ze zag het pluchen konijn in de hoek. 'Leuk konijn', zei ze.

Oma glimlachte. 'Heb ik je weleens verteld over mijn broer Mel en het konijntje?'

Amelia was verrast. 'Een echt konijn?'

Oma knikte. 'Hij had een weeskonijntje gevonden. Hij stopte het voor de veiligheid onder zijn hemd.'

ILLUSTRATE: MARK ROBISON

Oma vertelde Amelia over het konijnenhok dat Mel had gebouwd.

Dat verhaal deed oma aan andere verhalen denken. Ze vertelde over een kalfje dat Sterretje heette. Ze reed vroeger op Sterretjes rug! Amelia moest lachen toen ze zich oma op een klein koetje voorstelde. Het was niet makkelijk om oma als klein meisje in te denken.

Oma praatte en praatte. Ze vertelde het konijnenverhaal nog een keer. Een andere keer stopte ze middenin een verhaal en begon ze opnieuw.

Amelia probeerde te blijven luisteren, maar ze werd moe. Mama en de andere meisjes waren nog steeds bezig.

Zitten luisteren was moeilijk! Maar oma glimlachte. Ze vond het fijn dat ze haar verhalen kon vertellen.

Een paar minuten later kwam mama binnen. 'Klaar! We kunnen gaan.'

'Dat was heel leuk', zei oma tegen Amelia. 'Ik vind het geweldig als je op bezoek komt!'

Amelia gaf oma een dikke knuffel. Ze zag tranen in oma's ogen.

'Wat is er?' vroeg Amelia.

'Niks hoor', zei oma. 'Dank je wel dat je met me hebt gepraat. Ik hou van jou.'

Amelia voelde zich warm vanbinnen. 'Ik hou ook van jou', zei ze. 'Ik kom snel weer.'

Onderweg terug naar huis vroeg Alyssa: 'Hoe ging het luisteren, Amelia?'

'Het was moeilijker dan ik dacht. Ik denk dat ik klaar was met luisteren voordat oma klaar was met praten!'

'Je hebt het heel goed gedaan', zei mama.

'Bedankt', zei Amelia. 'Sommige verhalen waren leuk. Wist je dat oma een kalfje had om mee te spelen?'

'Een klein koetje?' vroeg Sarah.

'Ja! Oma reed daar vroeger op', knikte Amelia. 'Het heette Sterretje.'

Amelia vertelde alle andere verhalen van oma. Het was leuk om zoveel over haar te weten.

Emily grijnsde. 'Misschien kunnen we de volgende keer ruilen. Dan kan ik ook eens luisteren!'

De auteur woont in Utah (VS).

